

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาโครงการความสามารถพิเศษด้านกีฬา ในสถาบันราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาโครงการความสามารถพิเศษด้านกีฬาในสถาบันราชภัฏสงขลา หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ประวัติและปรัชญาของสถาบันราชภัฏสงขลา
2. การส่วนแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏสงขลา
3. การแบ่งกลุ่มงานวิชาการของสถาบันราชภัฏสงขลา
4. สาระสำคัญของหลักสูตรสถาบันราชภัฏสงขลา
5. วิธีการรับสมัครนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติและปรัชญาของสถาบันราชภัฏสงขลา

สถาบันราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. 2462 ครั้งสมัยโรงเรียนฝึกหัดครูและได้วิวัฒนาการมาตามลำดับจากสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง เพื่อการผลิตเฉพาะบุคลากรทางการศึกษา มาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับปริญญา ตั้งได้ระบุไว้ใน มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ให้สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู

การดำเนินงานของสถาบันมุ่งการจัดองค์กรภายในของสถาบันให้สอดคล้องกับปรัชญาภารกิจและนโยบายของรัฐโดยเฉพาะบริบทของสถาบันและท้องถิ่น เพื่อให้สามารถดำเนินงานสนับสนุนภารกิจความเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง โดยกำหนดแบ่งส่วนราชการ และแนวทางการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามความในมาตรา 10 และ 11 แห่ง พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ประกอบกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏสงขลา และนโยบายของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ

ปรัชญาของสถาบันราชภัฏสงขลา

ปรัชญาของสถาบันราชภัฏสงขลา คือ การเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นประทีปธรรมของท้องถิ่น ประเทืองค่าประชาชน ในเขตบริการของสถาบัน อันได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล

การส่วนแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏสงขลา

ส่วนราชการสถาบันราชภัฏสงขลา จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มงานวิชาการ

กลุ่มงานวิชาการ หมายถึง คณะ (Faculty) ซึ่งเป็นหน่วยงานในสถาบันที่สามารถประสาทปริญญาได้ มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร (สาขาวิชา/โปรแกรมวิชา) การศึกษา วิจัย การบริการวิชาการ และการส่งเสริมศาสนาและศิลปวัฒนธรรมไทย

คณะแต่ละคณะประกอบด้วยโปรแกรมวิชา (Programme) หน่วยงานพิเศษอื่น และสำนักงานเลขานุการคณะโปรแกรมวิชา เป็นหน่วยงานย่อยที่เป็นการกำหนดรูปแบบการบริการงานวิชาการในลักษณะขององค์คณะบุคคล มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนในสาขาที่มีลักษณะเป็นสหวิทยาการ ที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรสังกัดหรือหน่วยงานคณะต่างๆ ในการจัดการศึกษา

2. กลุ่มงานสนับสนุนกิจการสถาบัน เป็นหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ สนับสนุนภารกิจและกิจการของสถาบันในด้านต่าง ประกอบด้วย

2.1 สำนักงานอธิการบดี เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านการบริหารทั่วไป งานบริการ งานนิติกรและการเจ้าหน้าที่ งานธุรการ งานสารบรรณ งานการเงิน การพัสดุ การประชาสัมพันธ์ งานสวัสดิการ และอาคารสถานที่

2.2 สำนักวิจัยและบริการวิชาการ เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ประสานงาน และให้การสนับสนุนด้านการวิจัย และให้บริการทางวิชาการแก่คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในท้องถิ่นโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัย และพัฒนาท้องถิ่นอันจะนำไปสู่การพัฒนาสถาบัน และเพื่อส่งเสริมคุณภาพทางด้านวิชาการของสถาบันรวมทั้งการให้บริการด้านต่างๆ เช่น การจัดฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาบุคลากรทั้งภายในและนอกสถาบันรวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนในท้องถิ่นอีกด้วย

2.3 สำนักส่งเสริมวิชาการ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการด้านทะเบียนการศึกษา ไบรร์รองวุฒิ ปริญญาบัตร ตลอดจนการรับนักศึกษา การจัดแผนการเรียน และประมวลผลสำหรับนักศึกษา

2.4 สำนักศิลปวัฒนธรรม เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการศึกษา ค้นคว้า อนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนาและเผยแพร่ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น ของชาติ เพื่อก่อให้เกิดความรักความภูมิใจในท้องถิ่นและประเทศชาติ

2.5 สำนักวางแผนและพัฒนา เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการประสานงาน จัด วางแผนพัฒนาสถาบัน ให้เป็นไปตามนโยบายของสถาบัน วิเคราะห์ และจัดทำคำขอตั้งงบประมาณ ติดตาม วิเคราะห์ประมวลผลและรายงานแผนงาน และโครงการของสถาบัน

2.6 สำนักกิจการนักศึกษา เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการประสานงานและดำเนินการด้านกิจกรรมนักศึกษากับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

2.7 ศูนย์วิทยบริการ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดและบริการทรัพยากรสารสนเทศ หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่างๆ โสตทัศนวัสดุ เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมการมาเรียนการสอนของสถาบัน และให้บริการแก่ชุมชนในเขตบริการ

2.8 ศูนย์ภาษา เป็นหน่วยงานสนับสนุนทางวิชาการและให้บริการด้านการเรียนการสอน การฝึกอบรมแก่นักศึกษา คณาจารย์ และผู้สนใจ รวมทั้งประสานงานอำนวยความสะดวกแก่ลูกจ้างและบุคลากรชาวต่างประเทศ และปฏิบัติหน้าที่สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริการ

2.9 ศูนย์คอมพิวเตอร์ เป็นหน่วยงานสนับสนุน พัฒนาและให้บริการด้านคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การวางระบบฐานข้อมูล การบริหารและให้บริการด้านการสื่อสาร ทั้งระบบฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์

2.10 ศูนย์วิทยาศาสตร์ เป็นหน่วยงานสนับสนุนการผลิตและพัฒนาครูวิทยาศาสตร์ การพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมทั้งเป็นศูนย์ให้บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการทางวิชาการวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์

2.11 ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน เป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ปัญหาเอดส์ ปัญหาอุบัติเหตุ และปัญหาสารพิษ ซึ่งเป็นปัญหาสังคมในปัจจุบัน โดยเป็นศูนย์กลางทางวิชาการ ข้อมูลและประสานกับหน่วยงานภายนอกสถาบัน รวมทั้งการให้การศึกษอบรม แก่นักศึกษา เยาวชน และประชาชนทั่วไป

2.12 ศูนย์ให้การศึกษ เป็นหน่วยงานจัดการศึกษาและฝึกฝนอบรมแก่บุคคล นอกเหนือจากการจัดการศึกษาภาคปกติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพ การเพิ่มพูนวิทยฐานะประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพิ่มพูนประสบการณ์และคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์

การแบ่งกลุ่มงานวิชาการของสถาบันราชภัฏสงขลา

สถาบันราชภัฏสงขลา ได้แบ่งส่วนราชการในกลุ่มงานวิชาการ ของสถาบันเป็น 8 หน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยงานที่มีสถานภาพเป็นคณะตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการแบ่งส่วนราชการในสถาบันราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 6 หน่วยงาน คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าคณะที่กำลังดำเนินการขอจัดตั้งเป็นคณะหรือ เทียบเท่าคณะในระยะแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ของสถาบันอีกจำนวน 2 หน่วยงาน คือ โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ และโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย ดังมีรายละเอียดของการแบ่งส่วนราชการดังนี้

1. คณะครุศาสตร์ แบ่งส่วนราชการดังนี้

1.1 สำนักงานเลขานุการ

1.2 โรงเรียนสาธิต

คณะครุศาสตร์มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาในโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้

- (1) โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย
- (2) โปรแกรมวิชาการศึกษาประถมศึกษา
- (3) โปรแกรมวิชาบริหารการศึกษา
- (4) โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ
- (5) โปรแกรมวิชาพลศึกษา
- (6) โปรแกรมวิชาธุรกิจศึกษา
- (7) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา
- (8) โปรแกรมวิชาการวัดผลการศึกษา
- (9) โปรแกรมวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

2. คณะเทคโนโลยีการเกษตร แบ่งส่วนราชการดังนี้

สำนักงานเลขานุการ

และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้

- (1) โปรแกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
- (2) โปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (3) โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร

3. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีส่วนราชการในสังกัด คือ

สำนักงานเลขานุการ

และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้

- (1) โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมศิลป์
- (2) โปรแกรมวิชาโลหะ

4. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีส่วนราชการในสังกัด คือ

สำนักงานเลขานุการ

และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้

- (1) โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
- (2) โปรแกรมวิชาภาษาไทย
- (3) โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ค.บ)
- (4) โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ)
- (5) โปรแกรมวิชาภูมิศาสตร์
- (6) โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
- (7) โปรแกรมวิชาประวัติศาสตร์

- (8) โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา
- (9) โปรแกรมวิชาการพัฒนาชุมชน
5. คณะวิทยาการจัดการ มีส่วนราชการในสังกัด คือ สำนักงานเลขานุการ และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้
- (1) โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป
  - (2) โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ
  - (3) โปรแกรมวิชาวารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์
  - (4) โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์
  - (5) โปรแกรมวิชาธุรกิจการท่องเที่ยว
  - (6) โปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
6. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีส่วนราชการในสังกัด คือ สำนักงานเลขานุการ และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ดังนี้
- (1) โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ (ค.บ)
  - (2) โปรแกรมวิชาฟิสิกส์ (ค.บ)
  - (3) โปรแกรมวิชาชีววิทยาประยุกต์ (วท.บ)
  - (4) โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ (ค.บ)
  - (5) โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (วท.บ)
  - (6) โปรแกรมวิชาสุขศึกษา (วท.บ)
  - (7) โปรแกรมวิชาสุขศึกษา (ค.บ)
  - (8) โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (วท.บ)
  - (9) โปรแกรมวิชาสถิติประยุกต์ (วท.บ)
  - (10) โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม (วท.บ)
  - (11) โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป (ค.บ)
  - (12) โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา (ค.บ)
  - (13) โปรแกรมวิชาเคมีปฏิบัติ (อ.วท)
  - (14) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการยาง (อ.วท)
  - (15) โปรแกรมวิชาเคมี (วท.บ)
  - (16) โปรแกรมวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ (วท.บ)
  - (17) โปรแกรมวิชาอาหาร
  - (18) โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป (วท.บ)

7. โครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีส่วนราชการในสังกัด คือ
สำนักงานเลขาธิการ
และมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาโปรแกรมวิชาต่างๆ ดังนี้
- (1) โปรแกรมวิชานาฏศิลป์
  - (2) โปรแกรมวิชาศิลปศึกษา
  - (3) โปรแกรมวิชาดนตรีศิลปศาสตร์
  - (4) โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา
  - (5) โปรแกรมวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์
  - (6) โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร
  - (7) โปรแกรมวิชาศิลปกรรม
8. โครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย แบ่งส่วนราชการ ดังนี้
- 8.1 สำนักงานเลขาธิการ
  - 8.2 ฝ่ายพัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนการสอน
  - 8.3 ฝ่ายพัฒนาคุณภาพบัณฑิต และควบคุมวิทยานิพนธ์

สาระสำคัญของหลักสูตรสถาบันราชภัฏสงขลา

สาขาวิชาการศึกษา

หลักการ

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูงมีความยืดหยุ่นสามารถปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของวิทยาการเปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนา ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรสถาบันราชภัฏมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
2. มีทักษะในด้านการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม
6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นผู้นำในการพัฒนาสังคม
7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีเจตคติที่ดีต่อการเป็นครู มีความรัก ความศรัทธา ในวิชาชีพครู มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนมีจิตใจใฝ่สัมฤทธิ์ พัฒนาการตนเองอยู่เสมอ
2. มีความรู้และเทคนิควิธีที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะและมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา
4. มีสุขนิสัยที่ส่งเสริมคุณภาพทางกายและทางใจ ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม
5. มีจิตสำนึกในการพัฒนาสังคม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
6. มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
7. รักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของชาติ และมีความสำนึกในความเป็นคนไทย

โครงการหลักสูตร

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาการศึกษา ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต ซึ่งคุณลักษณะที่พึงต้องมีในยุคนี้และอนาคตในการที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่างรุนแรงในสังคมและให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข หมวดวิชาการศึกษาทั่วไปแบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาและสื่อสาร
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียนเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธี และเข้า

ใจกระบวนการงานอาชีพตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้านแบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

- 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก-โท
- 2.2 กลุ่มวิชาชีพครู
- 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

หลักการ

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูงมีความยืดหยุ่นสามารถปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของวิทยาการเปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนา ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรสถาบันราชภัฏมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
2. มีทักษะในด้านการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารญาณในการแก้ปัญหาสามารถปรับตัว ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม
6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นผู้นำในการพัฒนาสังคม
7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในหน่วยงานของรัฐเอกชน และประกอบอาชีพอิสระได้
2. นำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา และปรับปรุงความเป็นอยู่คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพสังคมและสภาพแวดล้อม
4. พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติ และศรัทธาในการประกอบอาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้อย่างดี

โครงการหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาลัยครู สาขาวิชาการศึกษา ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองดีของสังคม หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาและสื่อสาร
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียนเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธี และเข้าใจกระบวนการงานอาชีพตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้านแบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

- 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก-โท
- 2.2 กลุ่มวิชาชีพครู
- 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

สาขาศิลปศาสตร์

หลักการ

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูงมีความยืดหยุ่นสามารถปรับตามสภาพ

การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของวิทยาการเปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนา ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรสถาบันราชภัฏมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
2. มีทักษะในด้านการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหาสามารถปรับตัว ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม
6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นผู้นำในการพัฒนาสังคม
7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาการศึกษามุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านศิลปศาสตร์ในหน่วยงานของรัฐเอกชน และประกอบอาชีพอิสระได้
2. นำความรู้ทางด้านศิลปศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา และปรับปรุงความเป็นอยู่คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาการทางด้านศิลปศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพสังคมและสภาพแวดล้อม
4. พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติ และศรัทธาในการประกอบอาชีพทางด้านศิลปศาสตร์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้อย่างดี

โครงการหลักสูตร

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาการศึกษามุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรอบในสิ่งที่จำเป็นเพื่อพัฒนา

และเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต ซึ่งคุณลักษณะที่พึงต้องมี ในยุคนี้และอนาคตในการที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่าง รุนแรงในสังคมและให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข หมวดวิชาการศึกษาทั่วไปแบ่งเป็น 4 กลุ่ม วิชา คือ

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาและสื่อสาร
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่ง ที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียนเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธี และเข้าใจ กระบวนการงานอาชีพตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้านแบ่งเป็น 3 กลุ่ม วิชา คือ

- 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก-โท
- 2.2 กลุ่มวิชาชีพครู
- 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตาม ความถนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

สาขาการบริหารธุรกิจ

จุดมุ่งหมายของสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ

เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ มีความรู้ ความสามารถและ ประสบการณ์ทางด้านการบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการ โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจ และจัดการไป ประยุกต์ใช้ในหน่วยงานของรัฐเอกชน และประกอบอาชีพอิสระได้
2. นำความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการ ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา และ ปรับปรุงความเป็นอยู่คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาการทางด้านการบริหารธุรกิจด้านการจัดการที่มีผล กระทบต่อการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพสังคมและสภาพแวดล้อม
4. พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม มีจิตสำนึกและความรับผิดชอบในการช่วย เหลือสังคมและพัฒนาสังคม

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มีโครงสร้างหลักสูตรหน่วยกิตตามโครง สร้างเช่นเดียวกับสาขาศิลปศาสตร์

วิธีการรับสมัครนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ

ในการรับนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ สำนักงานสถาบันราชภัฏได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติไว้ดังนี้

1. ให้กลุ่มสถาบันราชภัฏและสถาบันราชภัฏร่วมกันรับนักศึกษาด้วยวิธีการหลากหลาย 2 แนวทาง คือ
2. ให้กลุ่มสถาบันราชภัฏ และสถาบันราชภัฏให้ความสำคัญในการพิจารณาจากประวัติการเรียนในระดับชั้นที่ผ่านมาร่วมใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณารับนักศึกษาด้วยก็ได้
3. ให้กลุ่มสถาบันราชภัฏและสถาบันราชภัฏทุกแห่งดำเนินการรับนักศึกษา โดยกำหนดวิธีการรับนักศึกษา ขั้นตอน และระยะเวลาในการดำเนินการเอง เมื่อจัดทำงบประมาณรับสมัครตามรูปแบบที่กำหนดประจำแล้วให้รายงานรายละเอียดดังกล่าวให้สำนักงานสถาบันราชภัฏทราบทันที

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

นิพนธ์ คันธเสวี (2518 : 2) ได้ศึกษาปัญหาของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เกี่ยวกับการเรียนและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2518 โดยพิจารณาปัญหา 3 ด้าน คือ 1) ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตเอง 2) ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ และ 3) ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์และระบบบริหาร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นิสิตประสบปัญหาพื้นฐานความรู้ในบางวิชาไม่ดีเพียงพอ ขาดแรงจูงใจในการเรียน มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาเรียน ปรับตัวกับระบบการเรียนไม่ได้ ขาดความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับอาจารย์ มีปัญหาเศรษฐกิจ อาจารย์ไม่มีความสามารถในการสอนคิดว่าตนมีหน้าที่สอนเพียงพออย่างเดียว ตำราเอกสารในบางวิชาไม่เพียงพอและนิสิตส่วนใหญ่ประสบปัญหายากเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน

โสภา ชูพิกุลชัย และคณะ (2520 : 2-6) ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาส่วนตัว ปัญหาการเรียน และปัญหาสวัสดิการของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2,3 และ 4 ทุกคณะ จำนวน 1,079 คน โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบบปลายเปิดและปิด ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ปัญหาส่วนตัว นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาขณะศึกษา ได้แก่ ปัญหาเรื่องทุนการศึกษา ปัญหาสุขภาพซึ่งรวมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย เนื่องจากเป็นนักศึกษาต่างจังหวัด
2. ปัญหาด้านการเรียน มีปัญหาเรื่องบรรยากาศทางการเรียนในคณะและภาควิชา ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ปัญหาการพบคณบดี หัวหน้าภาควิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา โอกาสการเลือกเรียนวิชาที่ชอบและสนใจ และความรู้สึกเบื่อเรียน

3. ปัญหาด้านสวัสดิการ นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจบริการหอพักมหาวิทยาลัย และบริการห้องสมุด แต่ไม่พอใจเรื่องห้องปฏิบัติการ (ห้องแลป) โรงอาหารของมหาวิทยาลัย สวัสดิการรักษาพยาบาล ห้องน้ำ ห้องส้วม และห้องสนทนการของนักศึกษา

ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านต่างๆ 7 ด้าน คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม ปัญหาการเงิน ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการใช้เวลาว่าง และปัญหาครอบครัว ตามตัวแปร เพศ ชั้นปี สถานที่พัก และคณะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2522 จำนวน 528 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ปัญหาการเรียน ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการใช้เวลาว่าง ปัญหาสังคม ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาการเงิน และปัญหาครอบครัว
2. นักศึกษาชายมีปัญหาการเงิน ปัญหาที่อยู่อาศัยและปัญหาการใช้เวลาว่างมากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนปัญหาอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาการเงินมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนปัญหาอื่นๆ นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีปัญหาไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยมีปัญหาครอบครัวน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่ได้อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย ส่วนปัญหาอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาแต่ละคณะมีปัญหาแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น ปัญหาสุขภาพ

สุภาพรรณ โคตรจรัส (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหาตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากปัญหาการปรับตัวทั้ง 11 ด้าน ของนิสิตจำนวน 2,009 คน ผลการศึกษาในส่วนปัญหาการปรับตัวทั้ง 11 ด้าน พบว่านิสิตประสบปัญหามากที่สุดในด้านการปรับตัวทางการเรียน และประสบปัญหาน้อยที่สุดในการปรับตัวทางเพศ ปัญหาที่นิสิตประสบค่อนข้างมากได้แก่ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ส่วนปัญหาที่นิสิตประสบค่อนข้างน้อยได้แก่ ด้านศีลธรรมและศาสนา ด้านสุขภาพ และพัฒนาการทางร่างกาย ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านบ้านและครอบครัว

อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ (2529 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ณ ศาลาที่ศึกษาในภาคปลาย ปีการศึกษา 2528 จำนวน 562 คน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ปัญหาด้านครอบครัว ปัญหาด้านความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ปัญหาด้านบริการของมหาวิทยาลัย ปัญหาด้านการเรียนและ

ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับน้อยถึงระดับปานกลาง นักศึกษาชายมีปัญหาด้านการเงินมากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาด้านการเงินต่างกัน เมื่อพิจารณาถึงสถานที่ตั้งของสถานศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักศึกษาหญิงที่จบการศึกษามาจากเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาด้านครอบครัว และด้านกิจกรรมนักศึกษามากกว่านักศึกษาหญิงที่จบการศึกษาจากจังหวัดอื่นๆ ส่วนนักศึกษาชายที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันจะมีปัญหาด้านครอบครัวแตกต่างกัน ในด้านความต้องการพบว่านักศึกษาต้องการบริการปฐมนิเทศ บริการแนะแนวและให้คำปรึกษา ศูนย์การศึกษา บริการด้านกิจกรรมนักศึกษา และบริการอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความต้องการพบว่านักศึกษาชายมีความต้องการด้านศูนย์การศึกษา และบริการอื่นๆ มากกว่านักศึกษาหญิง

งานวิจัยในต่างประเทศ

คอลลินส์ (Collins 1976 : 4859-A) ศึกษาปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด โดยใช้แบบสำรวจฉันทนัย เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาตามเพศ วิชาเอก ภูมิภาค สถานภาพสมรส และระดับชั้นเรียน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 112 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาจาก 28 ประเทศใน 4 ภูมิภาคของโลก คือ เอเชีย แอฟริกา คาริบเบียน และตะวันออกไกล ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาต่างชาติในมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด มีปัญหาเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม สันทนาการ การเงิน ที่อยู่อาศัยและการงาน บ้านและครอบครัว เพศและการแต่งงาน นักศึกษาโสดมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่แต่งงานแล้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 1,2,3 และ 4 มีปัญหาแตกต่างกัน นักศึกษาต่างวิชาเอกมีปัญหาไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาชายมีปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาจากภูมิภาคเอเชียมีปัญหามากกว่าภูมิภาคใด ๆ ส่วนนักศึกษาจากคาริบเบียนมีปัญหาที่น้อยที่สุด

โดมิโน และดีกรูท (Domino and Degroote 1978 : 33-36) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัว ระหว่างนักศึกษาที่มารับบริการให้คำปรึกษาแนะแนวและนักศึกษาที่ไม่ได้มารับบริการ โดยใช้แบบสำรวจฉันทนัย ฉบับนิสิตนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยฟอร์ดแฮม ที่ศึกษาในปี 1969-1973 จำนวน 600 คน ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มารับบริการมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้มารับบริการ และเมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้านพบว่านักศึกษาที่มารับบริการมีปัญหามากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้มารับบริการใน 9 ด้าน จากปัญหาการปรับตัว 11 ด้าน ด้านที่ไม่พบความแตกต่างได้แก่ ปัญหาด้านการเงิน ที่อยู่อาศัยและการงาน หลักสูตรและการสอน

พาลลาดีโน และทรียอน (Palladino and Tryon 1978 : 313-316) ใช้แบบสำรวจฉันทนัยฉบับนิสิตนักศึกษา ทดสอบเปรียบเทียบนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในปี 1969 และ 1976 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาอายุระหว่าง 17-20 ปี จำนวน 800 คนในแต่ละปีการศึกษา จากการศึกษาพบว่านักศึกษาชายปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในปี 1976 มีปัญหามากกว่านักศึกษาที่เข้า

ศึกษาในปี 1969 ในด้านการเงิน ที่อยู่อาศัยและการทำงาน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านบ้านและครอบครัว เมื่อพิจารณาปัญหาทั้งหมดพบว่านักศึกษาหญิงมีปัญหามากกว่านักศึกษาชายใน 8 ด้าน สำหรับปัญหาที่เป็นอันดับสูงทั้งนักศึกษาชายและหญิงได้แก่ ปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคม และ นันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว

อัลเบิร์ต และคณะ (Albert B. Hood and other 1986 : 107-113) ได้ศึกษาเพื่อตรวจสอบพัฒนาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในระหว่างศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยตามทฤษฎีของชิคเกอร์ริง (Chickering) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ EIS (Erwin Identity Scale) ซึ่งประกอบด้วย 58 คำถามใน 3 ด้านใหญ่ คือ ด้านความเชื่อมั่น ด้านพัฒนาการทางเพศ และด้านทัศนคติเกี่ยวกับตนเองและที่เป็นอยู่ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยไอโอวา จำนวน 169 คน ผลการศึกษาพบว่าคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ด้านจะเพิ่มจากปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 โดยคะแนนด้านความเชื่อมั่นจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในระหว่างที่อยู่ปีที่ 1 และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งปีที่ 4 นักศึกษาที่สนใจกิจกรรมจะมีคะแนนความเชื่อมั่นสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้สนใจกิจกรรม นักศึกษาที่มีโครงการศึกษาต่อจะมีคะแนนสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีโครงการศึกษาต่อ ส่วนคะแนนด้านพัฒนาการทางเพศนั้นยังคงเท่าเดิม ตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 สำหรับคะแนนด้านทัศนคติเกี่ยวกับตนเองและที่เป็นอยู่คะแนนจะลดลงเมื่อเทียบตลอด 4 ชั้นปี และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาสายมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ จะมีคะแนนสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาสายวิทยาศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ แต่ไม่มีความแตกต่างในชั้นปีที่ 5 ผู้วิจัยกล่าวโดยสรุปว่าผลการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จะมีคะแนนสูงกว่าชั้นปีที่ 1 ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของชิคเกอร์ริง

สรุปจากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศมีข้อค้นพบคล้ายคลึงกันว่า นักศึกษาโดยส่วนใหญ่มีปัญหาเป็นอันดับแรกเกี่ยวกับการเรียนการสอน นับตั้งแต่การปรับตัวทางการเรียนระบบการศึกษา หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ปัญหาทางด้านสังคมและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยซึ่งรวมทั้งปัญหาการเงินด้วยนั้น เป็นปัญหาอันดับรองลงมา และปัญหาอันดับท้ายมักเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหาบ้านและครอบครัว ปัญหาด้านเพศ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการวิจัยส่วนใหญ่จะพบความแตกต่างของปัญหาซึ่งจะแปรเปลี่ยนไปตามตัวแปรหลักคือ เพศ สาขาวิชา ชั้นปี และตัวแปรย่อยอื่นๆ ที่มีความแตกต่างกัน และจากความแตกต่างของปัญหาโดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น สามารถบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัญหาและความต้องการอื่นๆ ที่อาจติดตามมาได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรให้ความสนใจ โดยทำการศึกษาและนำผลการศึกษานั้นมาเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การกำหนดนโยบายที่เด่นชัด เพื่อการให้ความช่วยเหลือและพัฒนา นักศึกษาตามขั้นของการพัฒนาที่เขาควรได้รับต่อไป